

Tätä toteamusta on pidettävä tosiseikkoja koskevana oikeudellisesti virheellisenä luokitteluna tai ainakin perusteluvollisuuden laiminlyöntinä, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei todennut sitä, liittyikö menettely passiiviseen vai aktiiviseen rinnakkaisuuteen.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut näytön huomioon vääristyneellä tavalla, kun se katsoi, että valituksenalaisen tuomion 56–68 kohdassa mainituilla asiakirjoilla oli lainvastainen tarkoitus. Näissä asiakirjoissa Contact Data valittiin Belgiaan kohdistuvasta viennistä sen yksinoikeuden vastaisesti, käytti tuontia koskevia hintatietoja perusteena parempien hintojen saamiseen Nintendoilta ja viittasi ”harmautuontiin”. Sen toteaminen, että asiakirjat koskivat jotakin muuta kuin aktiivisen myynnin rajoittamista Contact Datan yksinoikeudellisella alueella tai sitä, miten Contact Data painosti toimittajaansa alentamaan omaa ostohintaansa, olisi ristiriidassa näiden asiakirjojen sanamuodon kanssa.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki ilmeisen arviointivirheen, kun se totesi, että mainittuja asiakirjoja pidettiin riittävänä todisteena siitä, että EY 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sopimus oli olemassa. Koska sopimuksesta ei ollut välitöntä asiakirjanäyttöä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt todeta, että kyseessä oli sellainen yhteinen tahto rajoittaa rinnakkaiskauppaa, mikä edellytti Nintendoon yksipuolista politiikkaa kilpailua rajoittavan tavoitteen saavuttamiseksi, mikä merkitsi Contact Datalle osoitettua hiljaista tai nimenomaista kutsua saavuttaa tämä tavoite yhdessä ja ainakin Contact Datan hiljaista myöntymistä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole osoittanut riittävällä tavalla näiden tekijöiden täyttymistä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei myöskään todennut asianmukaisesti, että Contact Data suostui Nintendoon yksipuoliseen politiikkaan. Erityisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti virheellisesti arvioimatta Contact Datan tosiasiallisen tuotteiden viennin merkityksellisyyden viittaamalla horisontaalisia sopimuksia koskevaan oikeuskäytäntöön, vaikka tällaiset tosiasialliset viennit voivat vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan vertikaalisten sopimusten tilanteessa asettaa kyseenalaiseksi jakelijan suostumuksen lainvastaiseen politiikkaan estää rinnakkaiskauppaa.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Stuttgart (Saksa) on esittänyt 14.7.2009 — Gaetano Mantelloa koskeva luovuttamismenettely

(Asia C-261/09)

(2009/C 220/50)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Stuttgart

Pääasian asianosaiset

Gaetano Mantello

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Arvioidaanko sitä, onko kyseessä eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS⁽¹⁾ 3 artiklan 2 alakohdassa tarkoitettu sama teko,
 - a) pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion lainsäädännön perusteella,
 - b) täytäntöönpanosta vastaavan jäsenvaltion lainsäädännön perusteella vai
 - c) tulkitsemalla saman teon käsitettä itsenäisesti yhteisön oikeuden perusteella?
- 2) Onko huumausaineiden laitton maahantuonti edellä mainitun puitepäätöksen 3 artiklan 2 alakohdassa tarkoitettu sama teko kuin jäsenyys järjestössä, jonka tavoitteena on huumausaineiden laitton kauppa, jos tutkintaviranomaisilla oli maahantuonnista annetun tuomion antamishetkellä käytettävissään tietoja ja todisteita, joiden perusteella oli vahvoja syitä epäillä jäsenyyttä, mutta tutkintaviranomaiset eivät tutkinnan tehokkuuteen liittyvistä syistä esittäneet asiaa koskevia tietoja ja todisteita tuomioistuimelle ja nostaneet niiden perusteella syytettä?

⁽¹⁾ EYVL L 190, s. 1.

Valitus, jonka Edwin Co. Ltd on tehnyt 14.7.2009 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) 14.5.2009 antamasta tuomiosta asiassa T-165/06, Elio Fiorucci v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

(Asia C-263/09 P)

(2009/C 220/51)

oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Edwin Co. Ltd (edustajat: asianajajat D. Rigatti, M. Bertani, S. Vereia, K.P. Muraro ja M. Balestriero)

Muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Elio Fiorucci

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— kumoaa valituksen kohteena olevan tuomion

— velvoittaa Fioruccin korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmilla oikeusasteilla tai, mikäli valitus hylätään, määrää, että oikeudenkäyntikulut jaetaan.